

[Eva Kjør Hansen]

Jeg synes også, at hvis vi mener noget med ideen om forældrebestyrelser og en større forældreindflydelse, som vi er i gang med at forberede et lovforslag om, så er vi netop også nødt til at give mulighed for at kunne justere priserne i løbet af året under skyldig hensyntagen til forældrebestyrelsernes ønsker.

Venstre støtter dette lovforslag.

Villy Søvnald (SF):

Som reglerne er nu, fastsættes forældrebetalingen for et år ad gangen. Det giver den sikkerhed, at forældre kan planlægge økonomien et år frem, og her taler vi vel at mærke om børnefamilier, der ofte har en sårbar økonomi. Kommunerne kan også planlægge et år frem, for de kender områdets økonomi. I SF synes vi, at det er vigtigt at fastholde, at man kender økonomien et år frem; det samme gælder også andre udgiftsområder.

Overvejer regeringen også at ændre kommuneskatten, takster på vand, varme, el osv. i løbet af året? Det ville være en naturlig konsekvens af liberalismen i disse år.

Kommunernes økonomi er lige nu meget anspændt. 1992 bliver formentlig det mest klemte år, kommunerne har oplevet. Statens jerngreb over for kommunerne virker og har sat dem i en meget vanskelig økonomisk situation. I en række kommuner opkræves ud fra nogle børnepolitiske ønsker ikke de fulde 32 pct., som må opkræves i forældrebetalingen. Vi frygter, at børnepolitikken og forældrebetalingen i denne situation kan blive budgetregulator, og det ønsker vi ikke. Jeg vil nævne et enkelt eksempel: Hvis der kommer meget sne, stiger kommunernes udgifter til snerydning. Der er en tradition for, at børn holder af sne, og det er en vigtig tradition. Hvis de nu oplever, at meget sne er årsag til, at deres takster stiger, kan vi fremme en angst for sne hos børn. Det kan faktisk blive konsekvensen af kommunernes økonomiske situation.

Jeg forstod på De Konservative, at det store problem var, at de nødigt ville spærre for ønsker om at få sænket taksterne. Jeg skal sige på linie med fru Jytte Andersen, at det vil SF også nødigt spærre for. Man kunne derfor foreslå den deling – jeg siger det, fordi man heller ikke skal være helt afvisende – at stigninger på daginstitutionsområdet skal varsles for et år ad gangen, men ved eventuelle fald begrundet i

effektivisering, i fejlskøn om lønudvikling osv. kunne man overveje at foretage en nedsættelse. Så er De Konservatives problem løst, og det vil vi da godt medvirke til.

Men vi har også et par spørgsmål til det. Hvor mange gange i løbet af et år, det står der nemlig ikke noget om, forudsætter man at taksterne kan ændres? Forestiller socialministeren sig, at der skal være en øvre grænse, eller er det helt frit? Hvilke varslingsfrister lægger man op til? I øjeblikket er det sådan, at takster skal meldes ud mindst en måned før også af hensyn til familiernes økonomi.

Jeg skal konkludere, at vi er imod forslaget, som det ligger nu, men vi vil godt være med til at afhjælpe det konservative problem med at sænke taksterne, hvis det skulle blive tilfældet.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er lidt ærgerligt, at SF og andre tilsyneladende kun har hørt halvt efter det, jeg har sagt på den konservative gruppes vegne. Jeg pegede på, at udgifter og omkostninger ikke altid og under enhver ledelse kun havde én retning, nemlig opad, det kunne også tænkes, at udgifter og omkostninger kunne blive mindre. Vi mener selvfølgelig, at lovforslaget skal gennemføres i sin helhed. Omkostningerne skal afspejles i taksterne, og når et bredt flertal i Folketinget formentlig vil gennemføre en større forældreindflydelse i daginstitutionerne, mener vi, det er naturligt, at der skal være mulighed for, at taksterne også kommer til at afspejle de omkostninger, som f.eks. forældreindflydelsen kan være med til at påvirke; det er såmænd baggrunden.

Jeg vil gerne her rette en misforståelse. Vi har ikke ensidigt et problem i forhold til de kommuner, som ønsker at sætte taksterne ned, vi har også et problem i forhold til de kommuner, som ønsker at sætte taksterne op, så forslaget må efter konservativ opfattelse gennemføres i sin helhed.

Tom Behnke (FP):

Jeg må med det samme indrømme, at jeg ved gennemgangen af dette lovforslag ikke spekulerede på, at det kunne få indflydelse på børns foragt eller glæde for sne, men o.k. det er da muligt, at det bliver en konsekvens af det.